

Küçük Kurbağanın Tacı

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Kurbağanın Tacı

Ebru Mina TOMURCUK

Çayırın kenarındaki sessiz bir gölette Finn adında küçük bir kurbağa yaşırdı. Bir erik kadar küçük ve yuvarlağı; parlak zümrüt yeşili derisi ve soluk sarı bir karnı vardı. Büyük, yuvarlak kehribar gözleri merakla parıldar, geniş ve dostça gülümsemesi herkesi mutlu ederdi. Finn göletinin her köşesini keşfetmeyi severdi ama sık sık önemli biri olmayı ve özel bir şey yapmayı hayal ederdi.

Güneşli bir sabah, parlak çakıl taşları için dalarken Finn göletin dibinde bir şeyin parıldadığını gördü. Uzun, yaylanan bacaklarını itip aşağı, aşağı, aşağı yüzdü. Orada, çamurun içine yarı gömülmüş, beş yuvarlak uçlu ve tek mavi taşlı küçük bir altın taç vardı. Finn onu dikkatle aldı ve heyecanla çarpan kalbiyle su yüzüne geri yüzdü.

Finn tacı başına koydu, birazcık yana eğik. Tam üstüne oturmuştu! Bir nilüfer yaprağına atladı ve göğsünü kabarttı. 'Bana bakın!' diye seslendi parıldayan turkuaz gövdeli ve gümüş damarlı kanatlarıyla yanına süzülen arkadaşı Yusufçuğa. 'Bir taş buldum! Göletin kralı olmalıyım!' Yusufçuğun kocaman mor gözleri açıldı. 'Vay canına!' diye vızıldadı. 'Ama bir kral ne yapar?'

Finn bir kralın ne yaptığından emin değildi ama güç duygusunu seviyordu. Göletin etrafında zıplayıp emirler yağdırıyordu. 'Sen, bana sinek getir!' dedi bir böceğe. 'Sen de suyu ısıt!' dedi bir küçük balığa. Arkadaşları şaşkın görünüyordu. Yusufçuk, minik saz çantası zıplayarak yanında uçtu. 'Finn,' dedi yumuşak bir sesle, 'kral olmak sadece emir vermekten fazlası olabilir.' Ama Finn dinlemedi. Çok fazla eğleniyordu.

Kısa süre sonra gölet değişmeye başladı. Kimse temizlemediği için su bulandı. Nilüfer yaprakları eski yapraklarla kaplandı ve balıkların yüzecek daha az yeri kaldı. Finn bir kayanın üstünde oturdu, tacını takmıştı ama biraz yalnız hissediyordu. Arkadaşları meşguldü ve kimse onunla oynamak istemiyor gibiydi. 'Neden kimse beni dinlemiyor?' diye iç çekti. Yusufçuk yanına kondu. 'Belki de sen onları dinlemediğin içindir,' dedi.

Tam o sırada Yaşlı Kaplumbağa çamurlu dipten yavaşça yükseldi. Kahverengi kabuğu yosunla kaplıydı ve yuvarlak gözlükleri burnunda yamuk duruyordu. 'Tacı bulduğunu görüyorum,' dedi sakın ve bilge sesiyle. 'Ne anlama geldiğini biliyor musun?' Finn başını salladı. 'Bu göletin lideri olduğun anlamına geliyor,' dedi Yaşlı Kaplumbağa. 'Ama bir lider buradaki herkesle ilgilenmelidir. Bu büyük bir sorumluluktur.'

Yaşı Klumbağa Finn'e bir zamanlar tam bu gölette gelişen unutulmuş bir su krallığını anlattı. Uzun zaman önce, nazik bir kral ya da kraliçe tacı takar, suyu temiz tutar ve tüm canlıları korurmuş. 'Ama liderleri görevlerini unutunca krallık soldu,' dedi Yaşı Klumbağa. 'Taç dipte yeni birini bekledi.' Finn taca farklı gözlerle baktı. 'Yani sadece gösteriş için değil mi?' diye sordu. 'Hayır,' dedi Yaşı Klumbağa. 'İlgilenmek için.'

O gece Finn uyuyamadı. Bulanık suyu ve onunla oynamayı bırakan arkadaşlarını düşündü. Tacı takmanın ne kadar eğlenceli olduğunu ama şimdi ne kadar ağır hissettirdiğini de hatırladı. 'İyi bir kral olmak istiyorum,' diye fısıldadı kendi kendine. 'Ama nasıl olacağımı bilmiyorum.' Tam o sırada suda yumuşak bir ışık belirdi. Bu, unutulmuş krallığın koruyucu ruhu Bilge Sazan'dı.

Bilge Sazan zarifçe Finn'e doğru yüzdü, altın-turuncu pulları yumuşakça parlıyordu. Uzun gümüş-beyaz bıyıkları kurdeleler gibi süzülüyor ve arkasında inci gibi minik baloncuklardan bir dizi uzanıyordu. 'Küçük kurbağa,' dedi huzurlu bir sesle, 'taç seni seçti çünkü nazik bir kalbin var. Ama liderliğin hizmet edilmek değil, başkalarına hizmet etmek olduğunu öğrenmelisin.' Finn yavaşça başını salladı. 'Artık anlıyorum,' dedi. 'Yardım etmek istiyorum.'

Ertesi sabah Finn bütün gölet canlılarını bir araya çağırdı. 'Emirler verdiğim için özür dilerim,' dedi. 'Bundan sonra göletimizi yeniden güzelleştirmek için sizinle birlikte çalışacağım.' Yusufçuk sevinçle vızıldadı ve haberi yaymak için uçtu. Yaşlı Kaplumbağa nazik, buruşuk gülümsemesini gösterdi. 'İşte bu,' dedi. Finn tacını çıkarıp bir kayanın üstüne koydu, sonra temizliğe başlamak için suya daldı.

Finn çok çalıştı. Minik perdeli ayak parmaklarıyla eski yaprakları toplayıp kıyıya yığdı. Yusufçuk herkese mesajlar taşıdı ve kısa süre sonra bütün gölet yardım ediyordu. Küçük balıklar yosunları kemirdi, böcekler çöpleri yuvarlayıp uzaklaştırdı ve Yaşlı Kaplumbağa sabırla işi yönetti. Yavaş yavaş su yeniden parıldamaya başladı. Finn'in zümrüt yeşili derisi çabadan parlıyordu ama mutluydu. 'Bu emir vermekten daha iyi,' dedi.

Günlerce süren takım çalışmasından sonra gölet berrak ve temizdi. Nilüfer yaprakları parlak yeşildi ve su güneşte ısıldıyordu. Finn bir kayanın üstünde durdu ve etrafındaki mutlu yüzlere baktı. 'Bunu birlikte başardık,' dedi. 'Ve şimdi tacın gerçekte ne anlama geldiğini biliyorum.' Tacı alıp başına koydu, birazcık yana eğik. 'Onu göletimize ve hepinize bakma sözü olarak takacağım.'

Yaşlı Kaplumbağa başını salladı. 'İyi öğrendin, küçük kurbağa,' dedi. 'Bir liderin tacı sadece eğlenenin değil, sorumluluğun simgesidir.' Bilge Sazan altın bir ışık girdabında belirdi. 'Unutulmuş krallık sende yeniden yaşıyor,' dedi. 'Nezaketle yönet, gölet her zaman mutlu olacak.' Finn geniş, dostça gülümsemesini gösterdi. 'Yapacağım,' diye söz verdi. 'Ve arkadaşlarımı her zaman dinleyeceğim.'

O günden sonra Finn göletin tanıdığı en nazık lider oldu. Tacını gururla taktı ama bunun emek ve ilgi demek olduğunu hiç unutmadı. Temizlik günleri düzenledi, kaybolan iribaşların yolunu bulmasına yardım etti ve herkesin güvenli bir yaşam alanı olmasını sağladı. Yusufçuk hep yanındaydı, gümüş damarlı kanatları son haberleri vızıldarken parıldıyordu. Gölet yeniden neşeli bir krallıktı.

Sıcak bir akşam, güneş çayırın üzerinde batarken Finn arkadaşlarıyla bir nilüfer yaprağında oturdu. Yaşlı Kaplumbağa yakında yüzüyordu, yosunlu kabuğu ısıldıyordu. Yusufçuk Finn'in tacına tünemişti ve Bilge Sazan altın suda tembel daireler çiziyordu. 'Lider olmak zor iş,' dedi Finn. 'Ama dünyanın en güzel işi.' Herkes aynı fikirdeydi. Küçük kurbağa tacını bulmuş ve amacını da bulmuştu.

Böylece parlak zümrüt yeşili derili ve küçük altın taçlı küçük kurbağa, göletini nazık bir kalple ve yardımsever bir elle yönetti. Gerçek liderliğin önemli olmak değil, başkalarıyla ilgilenmek olduğunu öğrendi. Unutulmuş su krallığı artık unutulmuş değildi ve göletteki her canlı, küçük kurbağa kralları sayesinde mutlu yaşadı.